

[Formanden.]

vedtaget. Gårdejer Alfred Christensen, Skibby, vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om leje.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 289, fremsættelsen i tidenden sp. 53).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 8-11 opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om boligbyggeri.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 411, fremsættelsen i tidenden sp. 53 og 69).

Første behandling af forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 549, fremsættelsen i tidenden sp. 47).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 501, fremsættelsen i tidenden sp. 47).

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om personlige tillæg til invalide- og folkepensionister m. v.).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 287, fremsættelsen i tidenden sp. 50).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Carl P. Jensen: I bemærkningerne til det lovforslag om boligforholdene, som daværende boligminister Kjærboel fremsatte i det høje ting den 13. maj 1954, blev det fremhævet, at når regeringen dengang havde valgt at fremsætte og søge behandlet lejeforholdene og forholdene vedrørende boligbyggeriet i ét lovforslag, skyldtes det den nære forbindelse mellem de bestemmelser, der skulle regulere lejeforholdene, og byggeriets finansieringsmuligheder. Selv om

der dengang ikke kunne skabes tilslutning til denne lovmæssige koordinering, er dette synspunkt imidlertid på ny kommet til udtryk ved denne fælles fremsættelse og fælles behandling af leje- og byggelovforslagene, idet partierne har været enige i det praktiske i, at disse lovforslag behandles under ét her i dag.

Den højtærede boligminister har allerede den 9. oktober, da forslagene blev fremsat, givet en meget udførlig og særdeles grundig omtale af de to lovforslag, jeg skal omtale i dag. Jeg vil i øvrigt gerne føje til, at pressen i sin omtale den 10. oktober har givet en objektiv og saglig redegørelse, ja, selv Land og Folk måtte erkende, at det var ikke så galt endda. Men jeg skylder dog at bemærke, at siden da har billedet ændret sig noget alt efter pressens politiske tilhørsforhold. Betragtningerne er gået lige fra forsigtige vendinger om, hvorvidt lejeforhøjelsen nu var tilstrækkelig — forsigtige, fordi lejerne nu engang er så mange — til en klar tilkendegivelse af, at den foreslåede forhøjelse burde tilfalde husejerne, mens enkelte røster har givet udtryk for, at husejerne slet intet skulle have, og at lejen skulle forblive uændret; men det lader sig nu ikke gøre.

En af årsagerne til, at det ikke lader sig gøre, har boligministeren været inde på ved forslagernes fremsættelse og har her peget på de konsekvenser, der må forventes at ville opstå som følge af den prismæssige spænding, der er opstået mellem lejeniveauet i den ældre og den nyere boligmasse, selv når hensyn tages til forskelle i standard og kvalitet. Der er imidlertid en ting, jeg gerne vil minde om, selv om boligministeren også var inde på dette problem ved fremsættelsen den 9. oktober. Det er den pris- og lønudvikling, der har fundet sted i den periode, hvor lejeniveauet har ligget fast bortset fra den adkomst til lejestigning, der er givet gennem lovgivningen i perioden siden 1939.

Det seneste lønregulerende pristal fra juli 1958 er på 434 points; det udviser en stigning i forhold til pristallet i 1939 på 251 points, og boligudgifternes andel i denne stigning udgør 18 points, hvilket svarer til 3 reguleringsportioner eller 360 kr. alene som følge af denne form for lønregulering. Den procentvise stigning udgør 137 pct., medens lønstigningen i samme